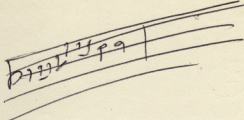

(Re minore)

Δόσε μου δούσμο νά μυρίσω
 Λουτζα κατ βασιλικό
 Μαζι μ'αυτά νά σέ φιλήσω
 Κατ τί νά πρωτοθυμηθῶ :

Τή βρύση με τά περιστέρια
 Τῶν Ἄρχαγγέλων τό σπαθί
 Τό περιβόλι με τ'ἀστέρια
 Κατ τό πηγᾶδι τό βαθύ ...

Τίς νύχτες πού σέ σέργιανούσα
 Στήν ἄλλην ἄκρη τ'οὐρανοῦ
 Κατ ν'ἀνεβαίνεις σέ θωροῦσα
 Σάν ἀδελφή τοῦ Ἀγγερίνοῦ :

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10

o o o

Μαρίνα πράσινό μου ἀστέρι
 Μαρίνα φῶς τοῦ Ἀγγερίνοῦ
 Μαρίνα μου ἄγριο περιστέρι
 Κατ ^{κατ} ~~κατ~~ ^{κατ} τοῦ καλοκαιριοῦ ...

(P) MINORS

[Handwritten scribbles and lines]

Ande non sodano de huc
Anche nel huc
Nelle h'andri de de
Nelle de de de de de :

Ed huc de de de de
Nelle h'andri de de
Nelle h'andri de de
Nelle de de de de de ...

Ed huc non de de de
Nelle h'andri de de
Nelle h'andri de de
Nelle de de de de de :

o o o

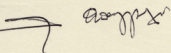
Nelle huc non huc
Nelle huc non huc
Nelle huc non huc
Nelle huc non huc ...

7

Τὸν Μάρτη περικάλεσα
 Καὶ τὸν μικρὸ Νοέμβρη
 Τὸν Αὐγουστο τὸν φεγγερὸ
 Κακό νά μὴ μᾶς εὕρει

Γιατ' εἴμαστε μικρὰ παιδιὰ
 Εἴμαστε δυὸ ἑλληνάκια
 Μές στά γαλάζια πέλαγα
 Καὶ στ' ἄσπρα συννεφάκια

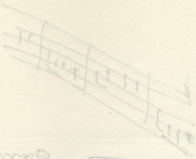
Γιατ' εἴμαστε μικρὰ παιδιὰ
 Κι' ἡ ἀγάπη μας μεγάλη
 Ποῦ ἂν τὴ χωρέσουμε ἀπ' τὴ μιὰ
 Περσεύει ἀπὸ τὴν ἄλλη

ο ο ο

Ποιὸς ἔχει λόγια νά τὴν πεῖ τέτοια ἀγάπη
 Ποιὸς ξέρει μάγια νά τὴν κάνει βουητό
 Μές στοὺς αἰῶνες νά χτυπάει σὰν ἄγριο κύμα
 Καὶ νά μὴν ἔχει, νά μὴν ἔχει τελειωμὸ ...

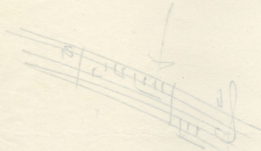
Ты не можешь
Кат ты не можешь
Ты не можешь
Кат ты не можешь

Ты не можешь
Кат ты не можешь
Ты не можешь
Кат ты не можешь

Handwritten signature or initials.

Ты не можешь
Кат ты не можешь
Ты не можешь
Кат ты не можешь

Ты не можешь
Кат ты не можешь
Ты не можешь
Кат ты не можешь

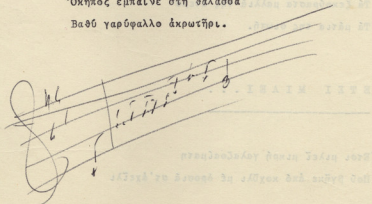
Ο ΚΗΠΟΣ ΞΜΠΑΙΝΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ....

'Ο κήπος Ξμπαينه στη θάλασσα
 Βαθύ γαρούφαλλο άκρωτήρι
 Τό χέρι σου Ξφευγε με τό νερό
 Νά στρώσει νυφικό τό πέλαγος
 Τό χέρι σου άνοιγε τόν ούρανό

ΞΜΠΑΙΝΕ

"Άγγελοι μ' Ξντεκα σπαθιά
 Πλέανε πλάΰ στ' όνομά σου
 Εκίζομας τ' άνοιγμένα κύματα
 Στους κόρφους σου Ξκρυβες με ά χάρη
 Πού ήταν τό ίδιο τό φεγγάρι

Φεγγάρι έδώ φεγγάρι έκεϊ
 Αίνιγμα διαβασμένο άπό τή θάλασσα
 Για τό δικό σου τό χατήρι
 'Οκήπος Ξμπαينه στη θάλασσα
 Βαθύ γαρούφαλλο άκρωτήρι.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α

Πρίν ἀπ' τὰ μάτια μου ἦσουν φῶς

Πρίν ἀπ' τὸν ἔρωτα Ἔρωτας

Κι' ἔταν σέ πήρε τό φιλεῖ :

Γυναῖκα.

Τ Η Ν Α Φ Ρ Ο Υ Ρ Η Τ Η Ν Υ Χ Τ Ι Α . . .

Τὴν ἀφροβρητη νυχτιά πήρανε θύμησες

Μαβιές

Κόκκινες

Κίτρινες

Τ' ἀνοιχτά μπράτσα της γεμίσανε ὕπνο

Τὰ ξεκουραστα μαλλιὰ της ἄνεμο

Τὰ μάτια της σιωπή.

Ε Τ Σ Ι Μ Ι Α Β Ε Ι . . .

Ἔτσι μιλεῖ μικρὴ γαλαζοαἵματη

Ποῦ βγήκε ἀπὸ κοχῶλι μὲ ὄροσιὰ στ' ἄχεῦλι

Φίλη ξανθὴ τῆς θάλασσης.